

Kuokki vuorella kuningas

Kirjoittanut Urpo Nuorva

Otin kassin kainalooni,
säkin selkäpuolelleni.
Naakat nauraen pakisi,
lokit lensi leikitellen.

Kuumotti jo vuori kumma,
kuokki vuorella kuningas,
käänsi vallin valtikalla,
etsi aarretta alinta.

Näki säkkini sisällön,
halvat roskani, häpesin.
Kaman katsoi kassistani,
käänsi selkensä kuningas.

Naakat naljaillen pakisi:
herra aina herrallakin.
Lokit lemmot leikitteli:
kuninkaallakin kuningas.

Monarkki on montullansa,
kumpareellansa kuningas.
Lokit on monilukuiset,
kyyhkysiä kylliksensä.

Kuormat maastossa matavat,
hevosvoimat voivottavat.
Kuormat kurjat päältäpuolin,
sisältäkin silkanlaiset.

Kohta kummulta kuningas
terävästi tervehtivi.
Kumpu kumma golgatansa,
kuokanvarsi valtikkansa.